

Plan wynikowy z religii dla klasy II liceum i technikum

według podręcznika „Szczęśliwi, którzy żyją wiarą”

zgodnego z programem nauczania „Z Bogiem w dorosłe życie” numer AZ-3-01/18 oraz AZ-4-01/18.

I. Wierzyć, by poznawać prawdę

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe.	
			Uczeń:		
1. Jak poznawać niewidzialnego?	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie przymiotów Boga oraz sposobów odkrywania i rozpoznawania Go w świecie. – Kształtowanie postawy otwartości serca na znaki ukazujące Boże działanie. 	Świat znakiem Boga. Świat stworzony z niczego (A.8). Przymioty Pana Boga. Tekst biblijny: Syr 18,1-7; Rz 1,19-20.	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje Boże pochodzenie świata i sens jego istnienia (A.8.1), • wyjaśnia, że Bóg pokazuje się przez swoje dzieła, • podaje przykłady twórczego działania człowieka z wykorzystaniem Bożych dzieł, • wskazuje owoce kreatywnych działań człowieka. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że rozum szuka prawdy, • wyjaśnia istotę wybranych przymiotów Boga, • wyjaśnia istotową różnicę pomiędzy tworzeniem (przekształcaniem) a stwarzaniem (z niczego) (A.8.2). 	<ul style="list-style-type: none"> • prawidłowo odczytuje obecność i działanie Boga w świecie (A.8.a).
2. Kto szuka prawdy, szuka Boga	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie możliwości poznania Boga na drodze rozumu i serca. – Kształtowanie postawy wytrwałego poszukiwania Boga na różnych etapach życia. 	Wprowadzenie w myśl św. Tomasza z Akwinu (E.2). Odkrywanie Boga i nawrócenie w życiu Edyty Stein. Tekst biblijny: 1 Tm 2,3-4.	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia znane mu osoby, które rozwijają swój intelekt, • podaje cele, dla których ludzie rozwijają swoją wiedzę (dla dobra czy zła), • omawia historię życia Edyty Stein, • wyjaśnia, że dzięki rozwojowi umysłowemu i dobroci Pan Bóg pomaga nam być lepszą wersją samych siebie. 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia dążenie św. Tomasza do życia w bliskości Boga, • uzasadnia, że św. Tomasz i Edyta Stein szukali Boga za pomocą rozumu, • uzasadnia, że poznawaniu Boga nie wystarcza tylko intelekt, lecz konieczne jeszcze jest poznanie wiarą. 	<ul style="list-style-type: none"> • analizuje swoją postawę wobec Boga, • poszukuje Boga pomimo zwątpień w Jego obecność. •
3. Pięć sposobów na poznanie Boga	<ul style="list-style-type: none"> – Wyjaśnienie znaczenia wiary i rozumu w odkrywaniu prawdy o Bogu, świecie i człowieku. – Kształtowanie postawy gotowości rozwijania swojej wiedzy i pogłębiania wiary w poszukiwaniu Boga. 	Drogi poznania Boga (A.2). Tekst biblijny: Mdr 13,5.	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia drogi poznania Boga św. Tomasza, • wyjaśnia, czym jest objawienie naturalne, • podaje przykłady, co pomaga młodemu człowiekowi w poznawaniu Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje drogi poznania Boga (świat i człowiek) (A.2.1), 	<ul style="list-style-type: none"> • dąży do poszerzania wiedzy o Bogu i pogłębiania swojej wiary, • dzieli się własnym doświadczeniem poznania Boga (A.2.b).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe.	
			Uczeń:		
4. Moja opowieść o życiu. personalizm chrześcijański	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie personalizmu chrześcijańskiego. – Motywowanie do poszukiwania Boga. 	<p>Wolność jako dążenie do prawdy i dobra (C.2). Podstawy intelektualne oświecenia. Tekst biblijny: Syr 17,1-10.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, dlaczego ludzie pragną poznawać świat i dążą do poznania przyczyny jego powstania, • wyjaśnia, dlaczego nie warto szukać mądrości bez Boga, • uzasadnia, że odrzucenie prawdy o Bogu prowadzi do fałszywej mądrości bez Boga, • uzasadnia, że prawda i dobro czynią człowieka wolnym, • podaje przykłady nawróceń (F.1.5). 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje podstawy intelektualne oświecenia (deizm, racjonalizm, modernizm) (E.4.1), • uzasadnia dlaczego w przyjmowaniu propozycji różnych nurtów intelektualnych konieczne jest, by je analizować i rozumnie wybierać z nich to, co dobre, • interpretuje przesłanie „Dezyderaty”. 	<ul style="list-style-type: none"> • jest otwarty na poszukiwanie Boga (A.2.a).
5. „Cóż to jest prawda?”	<ul style="list-style-type: none"> – Wyjaśnienie, w jaki sposób prawda i prawo regulują życie wierzących. – Kształtowanie postawy szacunku wobec prawdy i motywowanie do życia w prawdzie. 	<p>Życie w prawdzie (C.17). Ludzka skłonność do popełniania grzechów. Wartość prawdy obiektywnej. Tekst biblijny: J 18,33–40; Syr 4,28.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje grzech pierworodny jako przyczynę skłonności do popełniania grzechów, • opisuje zagrożenia związane z negacją prawdy obiektywnej (C.2.4), • podaje definicję prawdy i krzywoprzysięstwa (C.17.1), • podaje przykłady osób, które oddały życie za prawdę (C.17.4). 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że decyzje podejmowane przez człowieka są naznaczone skutkami grzechu pierworodnego, • uzasadnia wartość niezależnej od podmiotu prawdy obiektywnej w życiu osoby i społeczności (C.2.3), • podaje przykłady z życia młodych ludzi, wymagające odwagi w stawaniu po stronie prawdy. 	<ul style="list-style-type: none"> • kształtuje postawę prawdomówności (C.17.a), • okazuje szacunek wobec osób żyjących prawdą.
6. Prawda, która wyzwala	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie sposobów objawiania się Boga. – Motywowanie do odkrywania woli Pana Boga w Objawieniu. 	<p>Objawienia naturalne, nadprzyrodzone i prywatne. Tekst biblijny: J 8,31-32.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że Bóg objawił się najpełniej w Jezusie Chrystusie, • rozróżnia objawienie naturalne, nadprzyrodzone i prywatne (A.2.2), • omawia wybrane objawienia prywatne (św. Julianna, św. Katarzyna Labouré, św. Faustyna). 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady wpływu wybranych objawień prywatnych na życie Kościoła (uroczystość Bożego Ciała, cudowny medalik, kult miłosierdzia Bożego). 	<ul style="list-style-type: none"> • pragnie co raz pełniej poznawać Boga, • podejmuje trud samowychowania, podporządkowując się prawdzie (C.2.b).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe.	
			Uczeń:		
7. Ze skarbca wydobywać nowe i stare. Tradycja i Pismo Święte	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie depozytu wiary zawartego w Piśmie Świętym i Tradycji. – Kształtowanie postawy szacunku wobec Pisma Świętego i Tradycji. – Motywowanie do szukania wyjaśnień prawd wiary w interpretacji UNK. 	<p>Tradycja a Pismo Święte. Interpretacja depozytu wiary – Urząd Nauczycielski Kościoła (A.4). Tekst biblijny: Mt 13,52.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że Boże objawienie zawarte jest w Piśmie Świętym i Tradycji, • charakteryzuje istotę Tradycji i formy jej przekazywania (A.4.2), • wskazuje, że Tradycja pomaga nam w odkrywaniu Pana Boga i przyjęciu Jego Objawiania, • podaje przykłady dokumentów Kościoła. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje tekst biblijny J 8,31-32, • wyjaśnia, że Pismo Święte się nie zmienia, a Tradycja podlega rozwojowi, • uzasadnia, że Kościół ma obowiązek strzeżenia depozytu wiary. 	<ul style="list-style-type: none"> • kształtuje postawę szacunku i posłuszeństwa wobec Pisma Świętego (A.4.a), • pragnie poznawać prawdy wiary przekazywane przez UNK.
8. Badać wszystko dokładnie. Formowanie prawd wiary	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie procesu formułowania prawd wiary. – Kształtowanie otwartości w przyjmowaniu dogmatów. 	<p>Formowanie się <i>Credo</i> (E.1). Dogmaty o Matce Bożej. Tekst biblijny: Łk 1,1-4.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia pojęcia: dogmat (E.1.8), • wskazuje, że nauczanie Kościoła podlega rozwojowi, • omawia wybrane dogmaty o Matce Bożej. 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje ogólnie na proces formułowania prawd wiary (E.1.7), • wyjaśnia konieczność zmian wybranych treści katechizmowych oraz w sformułowań niektórych modlitw. 	<ul style="list-style-type: none"> • pogłębia własną duchowość (D.10.a), • przyjmuje z wiarą dogmaty ogłaszane przez Kościół.
9. „Innej Ewangelii nie ma”	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie roli Kościoła w przeciwdziałaniu błędnym interpretacjom prawd wiary. – Motywowanie do rozwoju wiedzy na temat Pisma Świętego i prawd wiary. 	<p>Rola Kościoła w interpretacji Pisma Świętego i prawd wiary. Sposoby werbowania i działalność sekt oraz „nowych ruchów religijnych”. Tekst biblijny: Ga 1,6-9.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia pojęcia: herezja (E.1.8), • podaje przykłady podziału sekt, • omawia charakterystyczne metody działania sekt oraz „nowych ruchów religijnych”, • podaje przykłady, jak uchronić się przed zwerbowaniem do nich, • uzasadnia właściwą postawę chrześcijanina wobec sekt (F.2.5) i „nowych ruchów religijnych”. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia autorytet Kościoła w interpretowaniu Pisma Świętego, • omawia działania soborów w celu przeciwdziałania błędnym interpretacjom prawd wiary. 	<ul style="list-style-type: none"> • zachowuje czujność wobec propozycji sekt (F.2.d) i „nowych ruchów religijnych”, • troszczy się o prawidłowe poznanie interpretacji Pisma Świętego i prawd wiary.

II. Wierzyć, by być dojrzałym chrześcijaninem

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
10. Szczęśliwi, którzy żyją wiarą	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie wiary jako Bożego daru, który prowadzi do szczęścia. – Kształtowanie posłuszeństwa wiary w całkowitym powierzeniu się Bogu. 	<p>Wiara, akt wiary, wiara jako postawa, posłuszeństwo wiary (A.6).</p> <p>Tekst biblijny: Hbr 11,6.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • opisuje, czym jest wiara, rozumiana jako postawa całego życia (A.6.1), • wyjaśnia, dlaczego wiara jest darem, o którego musimy się nieustannie troszczyć, • podaje przykłady wiary jako postawy zawierzenia Panu Bogu, • wyjaśnia, że posłuszeństwo wiary polega na wypełnianiu Bożej woli. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że wiara wymaga dorastania do dojrzałości chrześcijańskiej, • uzasadnia, że człowiek otrzymuje dar wiary, by mógł być szczęśliwym. 	<ul style="list-style-type: none"> • daje świadectwo swojej wiary (F.1.a), • kształtuje postawę posłuszeństwa Bogu (A.12.c), • poszukuje szczęścia w bliskości z Bogiem.
11. Moje próby wiary	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie wzorów posłuszeństwa Bogu biblijnych i współczesnie. – Kształtowanie postawy posłuszeństwa Bogu, szczególnie w chwilach próby. 	<p>Biblijne wzory posłuszeństwa – Abraham (C.1).</p> <p>Tekst biblijny: Rdz 22,1-19.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje posłuszeństwo Bogu na wzór postaci biblijnych (C.1.1) Abraham, • wskazuje na związek modlitwy z wiarą i nadzieją (Abraham) (D.2.1), • podaje przykłady próby wiary młodych ludzi i własnej, • wymienia, kto i co pomaga wyjść zwycięsko z prób wiary. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje tekst biblijny o ofierze Abrahama, • uzasadnia wartość posłuszeństwa Bogu (C.1.2), • wyjaśnia, na czym polega posłuszeństwo Bogu we współczesnym czasie i rzeczywistości. 	<ul style="list-style-type: none"> • kształtuje w sobie postawę posłuszeństwa Bogu (C.1.a), • dba o rozwój własnej wiary (A.6.a).
12. Zaprosić Jezusa na wesele	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie wybranych wydarzeń z publicznej działalności Jezusa, które ukazują Jego boską moc. – Kształtowanie postawy wiary w boską moc Jezusa. Budzenie zaufania Jezusowi. 	<p>Jezus Chrystus jedyny Syn Boży, Pan (A.12).</p> <p>Najważniejsze wydarzenia publicznej działalności Jezusa i ich znaczenie (A.15).</p> <p>Tekst biblijny: J 2,1-11; Mk 1,23-26; Mk 5,6-7.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, co to jest cud, • wskazuje, że przemiana wody w wino w Kanie był początkiem cudów Jezusa, • podaje znaczenie tytułów mesjańskich (A.12.5), • uzasadnia, że cuda są potwierdzeniem boskości Jezusa i Jego misją, • na podstawie tekstów biblijnych wymienia tytuły Jezusa (Mk 1,23-26; Mk 5,6-7). 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje perykopę o cudzie w Kanie Galilejskiej, • wymienia najważniejsze wydarzenia z publicznej działalności Jezusa interpretuje je (A.15.1), • wyjaśnia, że podczas egzorcyzmów potwierdzana jest moc Jezusa, który ma władzę nad szatanem. 	<ul style="list-style-type: none"> • z szacunkiem wypowiada tytuły Jezusa i używa ich w osobistej modlitwie (A.13.a), • kształtuje postawę ucznia Jezusa, zasłuchanego w Jego słowa i podążającego za Nim (A.15.b).
13. Rozważać tajemnice królestwa niebieskiego	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie Jezusowego zaproszenia do zdobywania królestwa Bożego. – Motywowanie do współpracy z Bogiem w drodze do nieba. 	<p>Jezus naucza w przypowieściach o królestwie Bożym.</p> <p>Drogi do zdobywania Bożego królestwa.</p> <p>Tekst biblijny: Mt 13,1-13.6-23.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, dlaczego Jezus naucza o królestwie Bożym w przypowieściach, • uzasadnia, że Bóg przygotował różne drogi do nieba dla poszczególnych osób, które realizują je w różnym czasie, • podaje przykłady z własnego życia, w których słuchał Bożego słowa. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje przypowieść o siewcy (A.5.2), • charakteryzuje postawę siewcy z przypowieści, • uzasadnia, że by osiągnąć niebo należy współpracować z Bożą łaską. 	<ul style="list-style-type: none"> • współpracuje z łaską Bożą w dążeniu do dobra.

14. Mieć wiarę jak ziarnko gorczycy	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie wiary prowadzącej do głębokiego zaufania Bogu. – Motywowanie do troski o rozwój cnoty wiary. 	<p>Cnoty boskie (wiara) (C.6). Wzory posłuszeństwa – przykłady świętych (C.1). Tekst biblijny: Łk 17,5-10.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, czym są cnoty (boskie) i wymienia je (C.6.1), • wyjaśnia, dlaczego cnoty nazywamy teologalnymi, • wyjaśnia, na czym polega siła wiary w Boga, • wyjaśnia wyrażenie, że wiara czyni cuda, • wymienia sytuacje, w których Pan Bóg czuwa nad człowiekiem. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje tekst biblijny: Łk 17,5-10, • omawia symbolikę ziarna gorczycy i drzewa morwowego, • uzasadnia, że zadaniem człowieka jest realizować Boży pomysł, który przygotował na jego życie. 	<ul style="list-style-type: none"> • prowadzi życie według cnót (wiary) (C.6.b), • jest wdzięczny Bogu za to, co osiągnął w swoim życiu.
15. Zdobywać samodzielność w wierze	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie wiary jako daru Boga dla człowieka. – Kształtowanie postawy odpowiedzialności za rozwój daru wiary. 	<p>Wiara jako postawa (A.6). Wartość i sens dorosłości. Tekst biblijny: Mt 13,16-17.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje tekst biblijny Mt 13,16-17, • wyjaśnia, na czym polega odpowiedzialność za rozwój wiary, • podaje przykłady osób, które troszczą się o rozwój wiary w swoim życiu i dają jej świadectwo, • podaje przykłady własnego zaangażowania w życie religijne. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia konieczność podejmowania samodzielnych decyzji dotyczących wiary, • charakteryzuje własną drogę do samodzielności wiary (sakramenty i osoby), • uzasadnia, że rozwój wiary pomaga w odkrywaniu sensu życia. 	<ul style="list-style-type: none"> • szuka wzorców wiary, • podejmuje trud samowychowania, kierując się dobrem w znaczeniu chrześcijańskim (C.2.b), • współpracuje z łaską Bożą w rozwoju wiary.
16. Dobrze czynić wszystkim ludziom	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie form prawa moralnego. – Rozwijanie umiejętności oceniania czynów w świetle prawa objawionego. – Motywowanie do kierowania się w życiu zasadami prawa moralnego. 	<p>Wyjątkowość i nowość chrześcijaństwa (F.2). Prawa naturalne i objawione (A.6). Tekst biblijny: Rz 12,17-21.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia i definiuje formy prawa moralnego (naturalne, objawione, prawa cywilne i kościelne) (A.26.2), • interpretuje tekst biblijny Rz 12,17-21, • wskazuje, że miłość chrześcijańska uczy, by odpowiadać dobrem za zło, • uzasadnia obowiązek dawania świadectwa przez uczniów Chrystusa (F.1.3), 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że zaangażowanie w relację z Jezusem wpływa na normy zachowania, • charakteryzuje, na czym polega cywilizacja miłości, • uzasadnia, że chrześcijanie mają stanowić prawa cywilne zgodne z prawem moralnym. 	<ul style="list-style-type: none"> • respektuje w życiu prawo naturalne i kieruje się prawem objawionym (A.26.a), • zachowuje tożsamość katolika (F.2.c).
17. Jak budować swoją wieżę świętości?	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie cnót kardynalnych jako pomoc w dążeniu do świętości. – Kształtowanie postawy konsekwentnego życia według cnót kardynalnych w dążeniu do świętości. 	<p>Cnoty kardynalne (C.6). Wzory posłuszeństwa – przykłady świętych (C.1). Tekst biblijny: Rdz 11,1-9; Łk 14,28-30.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, czym są cnoty kardynalne i wymienia je (C.6.1), • wyjaśnia, że cnoty pomagają nam naśladować Jezusa we wzrastaniu do świętości, • wskazuje, że każdy człowiek ma własną drogę do świętości, • podaje przykłady świętych żyjących według cnót, • uzasadnia, że wzorując się na przykładzie życia świętych naśladowujemy samego Jezusa. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje perykopę o wieży Babel i przypowieść o budowie wieży, • wyjaśnia, dlaczego pycha przeszkadza w dążeniu do świętości, • wskazuje różnicę, kiedy życie według cnót prowadzi tylko do doskonałości, a kiedy także do świętości, • uzasadnia, dlaczego każdy człowiek powinien budować własną wieżę świętości. 	<ul style="list-style-type: none"> • prowadzi życie według cnót (C.6.b), • roztropnie planuje i rozwija swoją świętość.

18. O co prosić na modlitwie?	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie istoty modlitwy prośby na przykładzie króla Salomona. – Rozwijanie umiejętności modlenia się za na wzór postaci biblijnych. 	Biblijne wzorce modlitwy (D.2) – Salomon. Modlitwa prośby. Tekst biblijny: 1 Krl 3,5-15.	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje perykopę biblijną o modlitwie Salomona, • uzasadnia, że modlitwa prośby powinna być zgodna z wolą Boga, • wyjaśnia, że prosząc na modlitwie nie powinniśmy się kierować własną wygodą lecz dobrem dla siebie i innych. 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje modlitwę dojrzałego chrześcijanina, • uzasadnia, że modlitwa prowadzi do zażyłości z Bogiem, • uzasadnia, że należy uczyć się modlitwy. 	<ul style="list-style-type: none"> • naśladuje Salomona w życiu modlitewnym (D.2.a), • ufa Panu Bogu (D.2.b).
19. Modlić się nie tylko za siebie	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie modlitwy wstawienniczej, jako troski o innych, która jest zawierzeniem Bogu. – Kształtowanie postawy wytrwałości i ufności na modlitwie. 	Modlitwa odpowiedzią na ludzkie potrzeby i zawierzeniem Bożej miłości (D.5). Trudności na modlitwie (D.13). Tekst biblijny: Ps 139,2-5,9-12; Lb 21,4-9.	<ul style="list-style-type: none"> • omawia modlitwę Mojżesza jako modlitwę wstawienniczą (D.2.2), • podaje przykłady modlitwy wstawienniczej w swoim życiu. 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia trudności związane z modlitwą i sposoby ich przewycięzania (D.13.1), • uzasadnia, że Bóg odpowiada na modlitwę człowieka kierując się jego dobrem. 	<ul style="list-style-type: none"> • stara się być wytrwałym na modlitwie (D.11.c), • nie zraża się trudnościami (D.13.b).
20. Kiedy modlitwa jest życiem, a nie dodatkiem	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie modlitwy jako nieodłącznego elementu życia. – Motywowanie do kształtowania życia w rytmie modlitwy. 	Rytm życia modlitewnego (D.11). Tradycja modlitwy chrześcijańskiej. Formy modlitwy (D.8). Tekst biblijny: Łk 18,1-8.	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia i wyjaśnia formy oraz rodzaje modlitw, • ukazuje potrzebę poddania się woli Bożej jako istotny element modlitwy (D.2.3), • wyjaśnia, co to znaczy żyć w rytmie modlitwy, • podaje przykłady, co pomaga i co przeszkadza w modlitwie, • określa własny rytm życia modlitewnego. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje biblijny nakaz trwania na modlitwie (D.11.1), • omawia rytm modlitwy w cyklu dnia (D.11.2), • podaje nowoczesne „narzędzia” pomocne w modlitwie. 	<ul style="list-style-type: none"> • podejmuje codzienne obowiązki w duchu „nieustannej modlitwy” (D.11.a), • troszczy się o właściwą atmosferę i odpowiednie warunki do modlitwy (D.13.a), • praktykuje każdy rodzaj modlitwy (D.11.b).

III. Wierzyć, by kochać Boga (przykazania)

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		Uczeń:
21. Dlaczego potrzebuję zasad?	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie zależności między zasadami a postępowaniem człowieka. – Budowanie świadomości o konieczności Bożych zasad w życiu człowieka. 	<p>Relacja pierwszych ludzi z Bogiem. Konieczność Bożych zasad w życiu człowieka. Tekst biblijny: Rdz 2,8-17; 3,6.22-24.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że nieprzestrzeganie zasad powoduje utratę dobra, • uzasadnia potrzebę posłuszeństwa wobec Bożych nakazów (C.1.2), • docenia wartość zasad, • wyjaśnia potrzebę stosowania się do zasad w życiu codziennym. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje tekst biblijny o relacji pierwszych ludzi do Boga, • wskazuje różnicę między zachowywaniem Bożych zasad dobrowolnie, a z przymusu, • wyjaśnia, że człowiek nie może sam naprawić swoich relacji z Bogiem. 	<ul style="list-style-type: none"> • wybiera dobrowolne posłuszeństwo wobec Boga i Jego nakazów.
22. Muszę, czy chcę być wolny?	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie Boga, który pragnie byśmy byli wolni. – Kształtowanie postawy otwartości na zdobywanie wolności z Bożą pomocą. 	<p>Wyjście Izraelitów z Egiptu i droga do ziemi obiecanej. Wolność i zniewolenie. Łaska Boga większa od grzechu człowieka (A.12). Tekst biblijny: Syr 15,14-17.20.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada o przyczynach niewoli Izraelitów w Egipcie oraz ich drodze do ziemi obiecanej, • omawia przyczyny buntu Izraelitów podczas wędrówki i reakcje Boga, • wyjaśnia, dlaczego Izraelici narzekali zamiast cieszyć się wolnością, • wymienia zniewolenia młodego człowieka. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że wyjście Izraelitów z Egiptu było nie tylko wyjściem fizycznym, ale dotyczyło także uwolnienia wewnętrznego, • uzasadnia konieczność zaufania Bogu, by móc wyjść z różnych niewoli, • podaje przykłady zaufania Bogu w dążeniu do wolności wewnętrznej. 	<ul style="list-style-type: none"> • uświadamia sobie własne zniewolenia, • dąży do wolności pogłębiając swoje zaufanie wobec Boga.
23. Słuchaj Izraelu	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie wierności Panu Bogu i Jego przykazaniom, jako przejaw miłości wobec Niego. – Motywowanie do przyjęcia przykazań jako daru Boga i życia nimi na każdym etapie życia. 	<p>Posłuszeństwo wiary (A.6). Dekalog. Tekst biblijny: Pwt 5,1-22.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada o przymierzu, które Bóg zawarł z narodem wybranym, • wyjaśnia, czym jest Dekalog, • wyjaśnia, dlaczego Bóg daje przykazania ludziom, • uzasadnia, że niezachowywanie przykazań niszczy nas samych do rozwoju i kontaktów z innymi. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, na czym polega przymierze między Bogiem a człowiekiem, • omawia okoliczności przekazania Dekalogu narodowi izraelskiemu, • omawia rolę Mojżesza jako pośrednika między Bogiem a narodem wybranym 	<ul style="list-style-type: none"> • okazuje wdzięczność Bogu za przykazania, • przestrzega przykazań.
24. Ja jestem Pan, Twój Bóg	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie wiary, jako wyrazu miłości wobec Boga. – Kształtowanie umiejętności oceniania relacji człowieka z Bogiem. 	<p>Wiara w jednego Boga (I przykazanie Boże): Oddawanie czci jednemu Bogu. Wykroczenia przeciwko wierze i Bogu (C.10). Tekst biblijny: Wj 32,1-8.15-17.19-20.30.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • formułuje zasady wynikające z I Przykazania Bożego (C.10.1), • podaje przykłady wpływu zabobonu, bałwochwalstwa, wróżbiarstwa, magii na relację z Bogiem (C.10.2), • podaje przykłady oddawania czci Bogu, • uzasadnia, dlaczego należy otaczać szacunkiem wszystko, co jest Mu poświęcone. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, na czym polega zabobon, bałwochwalstwo, ezoteryzm, • uzasadnia, iż nie da się pogodzić ezoteryki z wiarą chrześcijańską (C.10.4), • wyjaśnia, że kontakt z pseudobogami nie przynosi dobra lecz prowadzi do poddania się działaniu złego ducha, • wyjaśnia, co powoduje, że praktyki religijne są traktowane magicznie 	<ul style="list-style-type: none"> • podejmuje walkę z grzechami przeciw I przykazaniu (C.10.d), • właściwie przeżywa i pielęgnuje tradycje religijne.

<p>25. Nie być z dala od wiary i siebie samych. Współczesne wyobrażenia Boga</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie sposobów odkrywania prawdziwego wyobrażenia Boga oraz dostrzegania zagrożeń wynikających z podporządkowania się współczesnym bożkom. – Ukazanie wiary jako skarbu, który musi być dobrze strzeżony w zmieniającym się świecie. – Kształtowanie umiejętności odróżniania między prawdziwym oddawaniem czci jednemu Bogu od czczenia bożków. 	<p>Współczesne wyobrażenia Boga (C.10). Praktyki religijne pomocą w pogłębianiu osobowych więzi z Bogiem. Tekst biblijny Mdr 13,1-4.10; 1 Tm 6,10.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje tekst biblijny Mdr 13,1-7.10 oraz 1 Tm 6,10, • wymienia współczesne bożki (C.10.3), • uzasadnia, że Bóg troszczy się o nas, • wymienia osoby, które pragną obiektywnego dobra dla ludzi. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia wartość duchowego uczestnictwa w praktykach religijnych, • wyjaśnia, dlaczego należy poddać rozsądnej analizie wybór tego, co proponuje współczesna pseudo-kultura, • charakteryzuje zagrożenia płynące z poddania się „nowoczesnemu” stylowi życia bez wiary. 	<ul style="list-style-type: none"> • pogłębia wiarę w jednego Boga (C.10.a).
<p>26. Jak uchronić najcenniejszy skarb</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie wartości wiary na przykładzie świętych Hildegardy i Jacka Odrowąża. – Kształtowanie postawy wierności jednemu Bogu. 	<p>Wartość wiary w jednego Boga. Postawy świętych wyznających wiarę w jednego Boga (C.10). Świętość życia św. Hildegardy i św. Jacka Odrowąża. Tekst biblijny 2 Kor 4,7-10.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje tekst biblijny 2 Kor 4,7-10 i wyjaśnia jego symbolikę, • omawia dzieło św. Hildegardy, która wykorzystywała dary Boże dla dobra ludzi, • charakteryzuje dzieło życia św. Jacka. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że wiara domaga się poświęcenia samego siebie a czasem nawet cierpienia, • wyjaśnia, na czym polega oddawanie czci Bogu przez św. Hildegardę. 	<ul style="list-style-type: none"> • oddaje cześć jednemu Bogu (C.10.b), • dziękuje Bogu za wiarę jako cenny dar, o który trzeba się troszczyć.
<p>27. Niech się święci Twoje imię</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie Boga Jahwe, któremu jako jednemu należy się cześć i szacunek. – Kształtowanie postawy szacunku wobec imienia Bożego. 	<p>II Przykazanie Boże: Nieuprawnione wzywanie Imienia Boga (C.11), Tekst biblijny Mt 6,9; Flp 2,9-11.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, dlaczego imię Boga jest święte i należy mu się szacunek, • wskazuje właściwe i niewłaściwe sytuacje, w których wzywane jest Imię Boga (C.11.1), • uzasadnia zakaz czynienia wizerunków Boga, • wyjaśnia, że obrazy, figury nie są bożkami ale przypominają o prawdziwym Bogu, • podaje przykłady wypowiedzienia imienia Bożego jako oddawania Mu czci. 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia kontekst tworzenia bożków w krajach, z którymi mieli kontakt Izraelici, • omawia rolę wizualnej sztuki religijnej w relacji z Panem Bogiem (C.10.5), • omawia przesłanie synodu w Nicei (VIII) na temat ikonoklazmu. 	<ul style="list-style-type: none"> • z szacunkiem wypowiada Imię Boga (C.11.a), • nie nadużywa imienia Bożego (C.11.b).

28. Jak świętować dzień święty?	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie zależności między normami wpływającymi z III przykazania Bożego a postępowaniem człowieka. – Rozwijanie umiejętności oceniania relacji człowieka z Bogiem w świetle III przykazania Dekalogu. 	<p>III Przykazanie Boże: Stosunek Jezusa do szabatu (C.12). Niedziela jako czas świętowania z Panem Bogiem i rodziną (B.3). Przeżywanie niedzieli w rodzinie (C.12). Biblijne uzasadnienie świętowania niedzieli (C.12). Tekst biblijny Wj 20,8-11.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • omawia stosunek Jezusa do szabatu (C.12.2), • wyjaśnia, dlaczego w dniu świętym nie pracujemy lecz odpoczywamy, • wymienia służby, których praca jest konieczna w dzień święty, • podaje przykłady czynności, które wykonujemy pomimo dnia świętego. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że świętowanie szabatu jest pamiątką „odpoczynku Boga” po stworzeniu, • wymienia zasady religijne obchodzenia szabatu przez Żydów (C.12.1), • wyjaśnia, że Izraelici świętowali, by okazać wdzięczność Bogu za Jego dzieła od czasu stworzenia świata. 	<ul style="list-style-type: none"> • ma świadomość i przekonanie, że niedziela jest czasem radosnego świętowania z Bogiem i bliskimi (B.3.c), • wyraża dezaprobatę dla zachowań sprzecznych z III przykazaniem (C.12.b).
29. Początek nowego czasu. Pamiątka zmartwychwstania Jezusa	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie niedzieli jako pamiątki zmartwychwstania Jezusa. – Motywowanie do radosnego świętowania z Bogiem i bliskimi. 	<p>Porządek tygodnia (A.10). Zmartwychwstanie Jezusa jako początek nowego czasu (C.12). Biblijne uzasadnienie świętowania niedzieli (C.12). Tekst biblijny Mt 16,1-7.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, dlaczego niedzielę nazywamy pierwszym dniem tygodnia, • odczytuje w świętowaniu niedzieli zachętę do odpoczynku i kontemplacji świata (A.10.3). 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że Jezus jako „nowe stworzenie” nie przekreśla zasad dekalogu lecz nadaje im inny wymiar, • uzasadnia, że świętowanie niedzieli powinno wpływać z Eucharystii (spotkanie we wspólnocie i z rodziną). 	<ul style="list-style-type: none"> • angażuje się w praktyki religijne indywidualnie i we wspólnocie Kościoła (C.10.c), • angażuje się w życie Kościoła przez uczestnictwo w Eucharystii przynajmniej co niedzielę (C.12.a).

IV. Wierzyć, by się uświęcać

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy Uczeń:
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		
30. Kto potrzebuje liturgii?	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie liturgii jako dzieła wspólnoty Kościoła, której celem jest oddawanie czci Bogu i uświęcanie człowieka. – Motywowanie do spotykania się z Bogiem w liturgii Kościoła. 	<p>Działanie Trójcy Świętej w liturgii (B.1) Liturgia we wspólnocie Kościoła. Tekst biblijny 1 Tm 2,5.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia działanie Boga Ojca w liturgii (B.1.1), • omawia dzieło Chrystusa w liturgii (B.1.2), • omawia udział w liturgii na różnych etapach życia, • uzasadnia, że liturgia pomaga wyrażać wiarę, • wyjaśnia, że liturgia jest najdoskonalszą formą modlitwy (D.8.3). 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że zadaniem Kościoła Mistycznego Ciała Chrystusa jest oddawanie czci Bogu i zbawienie ludzi, • opisuje działanie Ducha Świętego w liturgii (B.1.3), • wyjaśnia, dlaczego wiara w Boga jest ważna w zmieniającym się świecie. 	<ul style="list-style-type: none"> • jako członek wspólnoty Kościoła oddaje w liturgii cześć Trójcy Świętej (B.1.b), • spotyka się z Bogiem w liturgii (B.1.a).

31. Chrzest biletom wstępu do świętości	<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie wiedzy na temat sakramentu chrztu, który rozpoczyna drogę człowieka do świętości. – Kształtowanie postawy wdzięczności za chrzest oraz świadomości, że należy realizować jego zadania przez całe życie. 	<p>Celebracja sakramentu chrztu świętego. Znaki i symbole w liturgii (B.5). Tekst biblijny Mt 3,13-17.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że chrzest jest sakramentem wtajemniczenia chrześcijańskiego (B.5.1), • wymienia i wyjaśnia podział sakramentów, • uzasadnia wartość nadawania imion chrześcijańskich na chrzcie świętym (C.11.2). 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje czynności wykonywane podczas liturgii sakramentu (B.5.2), • uzasadnia, że zobowiązania chrztu realizujemy przez całe życie, • charakteryzuje skutki sakramentu chrztu, • wyjaśnia, dlaczego nie wykorzystujemy w pełni darów chrztu. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża wdzięczność Bogu i ludziom za przyjęte sakramenty wtajemniczenia (B.5.a), • rozwija w sobie świadomość przyjętego chrztu (B.5.b).
32. Czy otrzymaliście Ducha Świętego? Bierzmowanie	<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie i pogłębienie wiedzy na temat sakramentu bierzmowania, który pomaga w osiągnięciu dojrzałości chrześcijańskiej. – Motywowanie do rozwijania darów Ducha Świętego. 	<p>Celebracja sakramentu bierzmowania. Znaki i symbole w liturgii sakramentów wtajemniczenia (B.5). Tekst biblijny: Dz 19,1-7.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że bierzmowanie jest sakramentem wtajemniczenia chrześcijańskiego (B.5.1), • interpretuje tekst biblijny Dz 19,1-7, • analizuje i interpretuje obrzędy wtajemniczenia chrześcijańskiego (B.5.3). 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia znaki, symbole i gesty związane z bierzmowaniem i omawia ich znaczenie, • interpretuje czynności wykonywane podczas liturgii sakramentu (B.5.2), • uzasadnia, że bierzmowanie pomaga w osiągnięciu dojrzałości chrześcijańskiej. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża wdzięczność Bogu i ludziom za przyjęty sakrament (B.5.a), • pielęgnuje dary Ducha Świętego i żyje według nich (B.5.c).
33. Pierwsza Msza Święta	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie Mszy Świętej jako bezkrwawej ofiary Chrystusa i Kościoła. – Motywowanie do uczestnictwa we Mszy Świętej oraz powierzania Jezusowi swojego życia. 	<p>Liturgiczna celebrowanie sakramentu Eucharystii. Znaki i symbole w liturgii sakramentów wtajemniczenia (B.5). Tekst biblijny Mt 26,26-28.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że Eucharystia jest sakramentem wtajemniczenia chrześcijańskiego (B.5.1), • omawia perykopę o ustanowieniu Eucharystii, • interpretuje znaki i symbole pojawiające się podczas Eucharystii (B.5.4), • podaje, jakie dary składane są na ołtarzu i wyjaśnia ich znaczenie, • wyjaśnia, że podczas ofiarowania darów składamy także nasze duchowe dary. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia definicję Mszy Świętej (bezkrwawa ofiara Chrystusa i Kościoła), • wskazuje, że podczas Mszy Świętej uobecnia się ofiara Chrystusa na ołtarzach całego świata od chwili Ostatniej Wieczerzy, • wyjaśnia, na czym polega nowość modlitwy chrześcijańskiej zanoszonej „nie tylko przez Chrystusa, lecz także w Nim” (KKK) (D.5.1). 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża wdzięczność Bogu i ludziom za przyjęte sakramenty (B.5.a), • składa Bogu swoje dary duchowe.
34. Dlaczego potrzebuję Komunii Świętej?	<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie i pogłębienie wiedzy na temat sakramentu bierzmowania, który pomaga w osiągnięciu dojrzałości chrześcijańskiej. – Motywowanie do rozwijania darów Ducha Świętego. 	<p>Eucharystia zaproszeniem do osobistego spotkania z Jezusem Chrystusem (B.4). Tekst biblijny J 6,48-57.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że sakramenty zostały ustanowione przez Jezusa Chrystusa (B.4.1), • uzasadnia, dlaczego należy z szacunkiem przyjmować Komunię Świętą, • wymienia formy przyjmowania komunii Świętej i je wyjaśnia, • uzasadnia, że Jezus wysłuchuje modlitwy pełnej wiary (D.5.2). 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia elementy obrzędów Komunii, • wyjaśnia znaczenie tekstów obrzędów Komunii wypowiedzianych przez kapłana głośno i indywidualnie szeptem, • argumentuje uczestnictwo w liturgii jako pogłębianie osobistej relacji z Jezusem i Kościołem (B.4.2), 	<ul style="list-style-type: none"> • z szacunkiem przyjmuje sakramenty święte (B.4.a), • coraz bardziej jednoczy się z Chrystusem (B.6.a).

35. Pomagać sobie nawzajem w drodze	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie Mszy Świętej jako bezkrwawej ofiary Chrystusa i Kościoła. – Motywowanie do uczestnictwa we Mszy Świętej oraz powierzania Jezusowi swojego życia. 	<p>Eucharystia jako źródło miłości chrześcijańskiej (B.4). Tekst biblijny Mt 28,16-20.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że Eucharystia motywuje do dawania świadectwa życia chrześcijańskiego, • wyjaśnia przesłanie obrzędów posłania, • uzasadnia, że życie powinno odzwierciedlać Eucharystię, • wyjaśnia, jak ważna jest świadomość posłania do głoszenia o królestwie Bożym. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że Eucharystia jest źródłem i szczytem życia Kościoła (B.4.4), • interpretuje słowa błogosławieństwa na rozesłanie. 	<ul style="list-style-type: none"> • docenia wartość systematycznego udziału w niedzielnej i świątecznej Eucharystii (B.4.c), • świadomie uczestniczy w liturgii (D.8.a), • rozwija w sobie postawy eucharystyczne (B.5.d).
36. Toczyć dobrą walkę mając wiarę i dobre sumienie. Sakrament pokuty i pojednania	<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie i pogłębienie wiedzy na temat pokuty i pojednania jako sakramentu uzdrowienia. – Kształtowanie umiejętności analizowania związku pomiędzy wiarą a życiem sakramentalnym. 	<p>Sakramenty uzdrowienia. Sprawowanie sakramentu pokuty i pojednania. Skutki sakramentów uzdrowienia dla człowieka (B.6). Tekst biblijny J 20,21-23; 1 Tm 1,18-19.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia i charakteryzuje sakrament pokuty i pojednania oraz przedstawia jego teologię (B.6.1), • na podstawie tekstu biblijnego opowiada o ustanowieniu sakramentu pokuty, • analizuje i interpretuje teksty liturgiczne odnoszące się do sakramentu pokuty i pojednania (B.6.3), • wyjaśnia, na czym polega tajemnica spowiedzi. 	<ul style="list-style-type: none"> • na podstawie tekstów liturgicznych interpretuje czynności wykonywane podczas liturgii sakramentu pokuty i pojednania (B.6.2), • krótko omawia historię formy spowiedzi indywidualnej, • podaje przykłady nawrócenia podczas sakramentu pokuty. 	<ul style="list-style-type: none"> • świadomie korzysta z sakramentów uzdrowienia (B.6.b), • przekonuje innych o wartości sakramentów uzdrowienia (B.6.c).
37. Modlitwa pełna wiary ratunkiem dla chorego. Sakrament namaszczenia chorych	<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie i pogłębienie wiedzy o sakramencie namaszczenia chorych jako ratunku dla chorych. – Kształtowanie postawy zaufania Bogu w czasie choroby. 	<p>Sprawowanie sakramentu namaszczenia chorych. Skutki sakramentów uzdrowienia dla człowieka (B.6). Tekst biblijny Jk 5,14-16.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje sakrament namaszczenia chorych oraz przedstawia jego teologię (B.6.1), • wymienia sytuacje, w których może przyjąć sakrament namaszczenia, • wyjaśnia różnicę między namaszczeniem chorych a wiatkiem, • wymienia, co należy przygotować w domu na przyjście kapłana z namaszczeniem chorych. 	<ul style="list-style-type: none"> • na podstawie tekstów liturgicznych interpretuje czynności wykonywane podczas liturgii sakramentu namaszczenia (B.6.2), • analizuje i interpretuje teksty liturgiczne odnoszące się do sakramentu namaszczenia (B.6.3), 	<ul style="list-style-type: none"> • świadomie korzysta z sakramentu namaszczenia chorych (B.6.b), • przekonuje innych o wartości sakramentu namaszczenia chorych (B.6.c).
38. Służyć wspólnocie przez małżeństwo i kapłaństwo	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie znaczenia i skutków sakramentów w służbie wspólnoty dla człowieka. – Kształtowanie postawy służby wspólnocie i poszczególnym ludziom. 	<p>Znaczenie i skutki sakramentów w służbie wspólnoty dla człowieka (B.7). Tekst biblijny Ef 4,1-6.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje wybrane teksty i czynności obecne w liturgii sakramentów w służbie wspólnoty (B.7.3), • wyjaśnia, na czym polegają zadania małżonków i kapłana w służbie wspólnocie. 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje teologię sakramentów w służbie wspólnoty (B.7.1), • wyjaśnia ich znaczenie na każdym etapie rozwoju człowieka. 	<ul style="list-style-type: none"> • zwraca się do Boga w modlitwie (D.5.a), • kształtuje postawę ufności i gotowości zawierzenia Bogu (D.5.b).

V. Wierzyć, by służyć Ewangelii

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy Uczeń:
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		
39. Chrześcijaństwo, które wymaga częstych aktualizacji	<ul style="list-style-type: none"> – Przygotowanie do interpretacji i oceny faktów historycznych prowadzących do zrozumienia współczesnego Kościoła. – Kształtowanie postawy posłuszeństwa Kościołowi. 	Przyczyny i konsekwencje upadku moralnego papieżstwa (XIV-XVI w.). Potrzeba aktualizacji Orędzia Ewangelii. Tekst biblijny: Mt 9,16.	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia i omawia przyczyny i konsekwencje upadku moralnego papieżstwa w XIV-XVI w., • uzasadnia potrzebę aktualizacji w przekazie orędzia Ewangelii, 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje listy św. Katarzyny ze Sieny oraz fragment „O naśladowaniu Chrystusa”, • wyjaśnia znaczenie autorytetu papieżstwa dla jedności Kościoła. 	<ul style="list-style-type: none"> • stara się przemieniać Kościół przykładem swojego życia (E.3.b), • kształtuje postawę posłuszeństwa Kościołowi (E.3.a).
40. Zachować smak soli. Reformacja	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie konsekwencji religijnych i kulturowych reformacji. – Motywowanie do budowania jedności w Kościele. – Kształtowanie postawy zaufania do wierności wobec jego nauczania. 	Przyczyny reformacji (E.3). Nurty reformacji. Tekst biblijny: Mt 5,13.	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje przyczyny, przebieg i główne idee reformacji (E.3.1), • podaje przykłady wspólnych działań na rzecz pojednania między Kościołem katolickim i protestanckim. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, dlaczego reformacja jest największą w dziejach raną zadaną Kościołowi. 	<ul style="list-style-type: none"> • modli się o jedność wyznawców Chrystusa (E.3.c).
41. Ukazać światło lampy. Reforma trydencka	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie owoców religijnych i kulturowych Soboru Trydenckiego. – Motywowanie do pogłębiania własnej duchowości. 	Przyczyny reformy katolickiej; dzieło Soboru Trydenckiego (E.3). Różne rodzaje duchowości chrześcijańskiej (D.10). Tekst biblijny: Mt 5,14-16.	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje przyczyny, przebieg i główne idee reformy katolickiej, przedstawia postać św. Tomasza Morusa (E.3.1), • wymienia i charakteryzuje rodzaje duchowości chrześcijańskiej od czasów odrodzenia oraz ich przedstawicieli (D.10.1), 	<ul style="list-style-type: none"> • streszcza najważniejsze uchwały Soboru Trydenckiego (E.3.2), • wyjaśnia znaczenie jasnej doktryny Kościoła dla wiary jego członków. 	<ul style="list-style-type: none"> • zajmuje stanowisko w ocenie kart z dziejów Kościoła (E.3.d), • pogłębia własną duchowość (D.10.a).
42. Skąd się biorą wojny i skąd kłótnie? Wojny religijne	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie historii Kościoła podczas wojen religijnych. – Motywowanie do poszukiwania rozwiązywania problemów z Bożą pomocą. 	Wojny religijne w latach 1552-1555 oraz 1618-1648. Pokój augsburski (1555) oraz pokój westfalski (1648). Tekst biblijny: Jk 4,1-3.	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia znaczenie pokoju augsburskiego i pokoju westfalskiego oraz ich skutki • wyjaśnia zasadę <i>cuius regio eius religio</i>. 	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada o przyczynach i przebiegu wojen religijnych (w latach 1552-1555 oraz 1618-1648), • podaje przykłady, o co warto i o co nie warto walczyć. 	<ul style="list-style-type: none"> • szuka pomocy w rozwiązywaniu konfliktów, • modli się o pokój w sercu.

43. Szacunek wobec ludzi o odmiennych poglądach. Polska krajem tolerancji religijnej	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie konsekwencji religijnych i kulturowych reformacji w Polsce. – Kształtowanie postawy szacunku wobec ludzi o odmiennych przekonaniach. 	Polska krajem tolerancji religijnej (E.6). Tekst biblijny: Łk 6,31.36.	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia różne wyznania w Rzeczypospolitej Obojga Narodów, • wyjaśnia, dlaczego Polskę w okresie XVII-XVIII w. nazywano „azylem heretyków”, • określa rolę władcy w ochronie Kościoła i przeciwdziałaniu reformacji (Zygmunt Stary). 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje działania głównych postaci szerzących ideę tolerancji, • ocenia inicjatywy na rzecz jedności Kościoła i tolerancji religijnej, podejmowane na ziemiach polskich (E.6.5). 	<ul style="list-style-type: none"> • zajmuje stanowisko w ocenie wybranych wydarzeń z dziejów Kościoła (E.3.d), • okazuje szacunek wobec osób innych religii.
44. Abyście byli zgodni. Unia Brzeska i wschodnie Kościoły katolickie	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie konsekwencji religijnych i kulturowych Unii Brzeskiej. – Kształtowanie postawy akceptacji i tolerancji wobec ludzi o odmiennych przekonaniach. 	Polska krajem tolerancji religijnej; Unia Brzeska i wschodnie Kościoły katolickie (E.6) Tekst biblijny: 1 Kor 1,10.	<ul style="list-style-type: none"> • omawia genezę unii brzeskiej, • ocenia inicjatywy na rzecz jedności Kościoła i tolerancji religijnej, podejmowane na ziemiach polskich (E.6.5). 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje specyfikę wschodnich Kościołów katolickich, • charakteryzuje postawę męczenników unickich. 	<ul style="list-style-type: none"> • zajmuje stanowisko w ocenie wybranych wydarzeń z dziejów Kościoła (E.3.d), • kształtuje postawę szacunku wobec osób innych wyznań.
45. W imię Maryi Panny, Panie Boże dopomóż	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie roli Maryi w historii Polski dla zachowania wolności i tożsamości chrześcijańskiej. – Budowanie poczucia wdzięczności Maryi za Jej opiekę nad Polską. 	Rola Maryi w historii Polski dla zachowania wolności i tożsamości chrześcijańskiej: obrona Jasnej Góry, ogłoszenie Maryi Królową Polski przez Jana Kazimierza, odsiecz wiedeńska (E.6.3). Tekst biblijny: J 19,26-27a.	<ul style="list-style-type: none"> • ukazuje rolę Maryi w historii Polski dla zachowania wolności i tożsamości chrześcijańskiej (E.6.3), • opowiada o obronie Jasnej Góry (E.6.3), • opowiada o potopie szwedzkim, • opowiada o odsiecz wiedeńskiej (E.6.3). 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia kontekst historyczny ogłoszenia Maryi Królową Polski przez Jana Kazimierza (E.6.3), • wykazuje, że wojna Szwedów z Polakami miała również tło wojny między protestantami i katolikami. 	<ul style="list-style-type: none"> • wykazuje modlitewną troskę o własną Ojczyznę (E.6.d).

VI. Wierzyć, by świętować

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy Uczeń:
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		
46. „Ty się odważ świętym być”. Uroczystość Wszystkich Świętych	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie, że celem życia człowieka jest świętość, na przykładzie wybranych świętych. – Kształtowanie postawy odwagi w drodze do świętości. 	Cześć świętych w roku liturgicznym (B.11). Odwaga w życiu wybranych świętych (św. Dyzma, św. Rita, bł. Karol de Foucauld). Tekst biblijny Ap 7,9-17.	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia kult świętych w obchodach roku liturgicznego (B.11.1), • wyjaśnia na czym polegała „niepokorność” wybranych świętych, • wyjaśnia, że droga do świętości prowadzi przez decyzje podejmowane w codzienności. 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje postaci wybranych świętych (św. Dyzma, św. Rita, bł. Karol de Foucauld), • interpretuje tekst biblijny Ap 7,9-17, • szuka wspólnych treści między tekstem Apokalipsy a życiem wybranych świętych. 	<ul style="list-style-type: none"> • ma świadomość konieczności oddawania czci i szacunku świętym (B.11.a), • wzoruje się na świętych i prosi o ich wstawiennictwo (B.11.b).

47. Życie, które zmienia się, ale się nie kończy. 2 listopada	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębienie rozumienia prawdy, że śmierć jest przejściem do innego życia. – Kształtowanie postawy modlitewnej troski za umierających i dusze czyścicowe. 	<p>Różne formy celebracji pogrzebu (B.9). Wartość modlitwy za umierających i dusze czyścicowe. Tekst biblijny Mt 27,57-61.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada o pogrzebie Jezusa, • wyjaśnia, kto ma prawo do pogrzebu (B.9.3), • wymienia formy obrzędów pogrzebu (B.9.4), • formułuje modlitwę o dobrą śmierć, • wyjaśnia, dlaczego modlimy się za dusze cierpiące w czyścicu, • wymienia formy modlitwy za dusze czyścicowe. 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady zwyczajów pogrzebowych, • wyjaśnia znaczenie modlitewnej obecności przy umierających, • charakteryzuje postawę współczesnego człowieka wobec umierających. 	<ul style="list-style-type: none"> • świadomie i z wiarą uczestniczy w obrzędach pogrzebu (B.9.b), • modli się za zmarłych i pamięta o nich (B.9.c).
48. Zajęcie na każdy dzień. Rok liturgiczny	<ul style="list-style-type: none"> – Uświadomienie zbawczego charakteru udziału w wydarzeniach roku kościelnego. – Rozwijanie umiejętności przeżywania roku liturgicznego. 	<p>Istota roku liturgicznego (B.3). Wydarzenia roku kościelnego. Tekst biblijny Mk 13,32-37.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • omawia rytm modlitwy w cyklu roku liturgicznego, tygodnia i dnia (D.11.2), • uzasadnia potrzebę czuwania w bliskości Boga przez cały rok, • wymienia nabożeństwa w roku liturgicznym, • podaje co rozpoczyna i kończy rok liturgiczny. 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia istotę roku liturgicznego jako rozwinięcia różnych aspektów jedynego Misterium Paschalnego (B.3.1), • interpretuje tekst biblijny Mk 13,32-37, • charakteryzuje rytm życia religijnego w roku, miesiącu, tygodniu i dniu. 	<ul style="list-style-type: none"> • z wiarą przeżywa poszczególne etapy roku liturgicznego.
49. Nie ma nic niemożliwego. Adwent	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębienie rozumienia adwentowego oczekiwania na przyjście Jezusa. – Kształtowanie otwartości na przyjście Syna Bożego. 	<p>Adwent. Maryja w liturgii (B.10). Tekst biblijny Łk 1,26-38</p>	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje postawę Maryi oczekującej z nadzieją na przyjście Bożego Syna, • wymienia symbole adwentowe i omawia ich znaczenie, • wyjaśnia symbolikę roratki. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje perykopę o zwiastowaniu Maryi, • wyjaśnia, dlaczego symbole adwentowe łączą się ze światłem, • uzasadnia, że Bóg w życiu ludzi może dokonywać rzeczy pozornie niemożliwych. 	<ul style="list-style-type: none"> • przygotowuje się duchowo do świąt Bożego Narodzenia.
50. Słowo zamieszkało wśród nas. Boże Narodzenie	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębienie rozumienia prawdy, że Słowo wcielone przyszło i pozostało z ludźmi. – Kształtowanie postawy uznania w Jezusie Boga. 	<p>Bóg stał się człowiekiem (A.13). Tradycje i zwyczaje Bożego Narodzenia. Tekst biblijny J 1,1.11-12.14.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia motywy przyjścia Boga na ziemię (A.13.2), • wyjaśnia, dlaczego przyjęcie Jezusa do serca możemy nazwać Bożym Narodzeniem, • wymienia i wyjaśnia tradycje i zwyczaje związane ze świętami Bożego Narodzenia. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje tekst biblijny J 1,1.11-12.14, • wyjaśnia, że Słowo pozostało z ludźmi w Eucharystii, • charakteryzuje, na czym polega świętowanie Bożego Narodzenia w rodzinie i kościele, 	<ul style="list-style-type: none"> • uznaje w Jezusie Boga (A.13.b), • podtrzymuje tradycje świąteczne.

51. Tradycja, która niesie wiarę. Uroczystość Objawienia Pańskiego	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębienie wiedzy na temat zwyczajów i tradycji związanych z uroczystością Objawienia Pańskiego. – Motywowanie do włączenia się w podtrzymywanie tradycji świątecznych. 	<p>Pokłon i dary mędrców. Uroczystość Objawienia Pańskiego. Formy pobożności wiernych i religijności ludowej (B.8). Tekst biblijny: Mt 2,1-12.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • omawia cechy charakterystyczne liturgii uroczystości Objawienia Pańskiego, • wymienia duchowe dary, które może złożyć Jezusowi, • wymienia formy pobożności ludowej (B.8.2) związane ze świętem Trzech Króli, • wyjaśnia, że pobożność wiernych i religijność ludowa są drogą przekazu tradycji (B.8.3). 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje perykopę o pokłonie mędrców, • omawia kontekst spotkania mędrców z Dzieciątkiem Jezus, • wyjaśnia, że Orszak Trzech Króli tworzy nową tradycję. 	<ul style="list-style-type: none"> • docenia wartość pobożności ludowej (B.8.c) • uczestniczy w przygotowaniu i celebrowaniu zwyczajów i tradycji świąt Trzech Króli.
52. 40 dni szczególnej pracy nad sobą. Wielki Post	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębienie wiedzy na temat kuszenia Jezusa oraz potrzeby pracy nad sobą w walce z pokusami. – Motywowanie do podejmowania pracy nad sobą prosząc o wsparcie Jezusa. 	<p>Jezus Chrystus Syn Boży (A.12). Wartość pracy nad sobą. Tekst biblijny Mt 4,1-11.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, na czym polega post, • uzasadnia, że tylko z Bożą pomocą można pokonać pokusy szatana, • podaje przykłady, kiedy młody człowiek doświadcza własnej niewystarczalności, • wyjaśnia, wartość i sens wyrzeczeń wielkopostnych. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje perykopę o kuszeniu Jezusa, • wyjaśnia, że praca nad sobą dotyczy wszystkich sfer życia, także religijnej, • uzasadnia, dlaczego rezygnując z czegoś uświadamiamy sobie własną słabość. 	<ul style="list-style-type: none"> • modli się o pomoc w pokonywaniu pokus, • podejmuje pracę nad sobą w wybranej dziedzinie życia.
53. Lekcja wiary. Nabożeństwa Wielkiego Postu	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębienie wiedzy na temat wydarzeń męki i śmierci Jezusa. – Kształtowanie postawy współcierpienia z Jezusem przez udział w nabożeństwach wielkopostnych. 	<p>Męka i śmierć Jezusa oraz ich rozumienie w świetle wiary (A.16). Nabożeństwa: droga krzyżowa, „Gorzkie żale”. Tekst biblijny: Mk 15,16-37.42-47.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • omawia przebieg wydarzeń męki i śmierci Jezusa (A.16.1), • omawia wybrane stacje drogi krzyżowej, • podaje przykłady Kalwarii w Polsce lub w najbliższym środowisku. 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje przesłanie „Gorzkich żali”, • opowiada historię powstania nabożeństwa drogi krzyżowej. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża wdzięczność za zbawczą Mękę i Śmierć Jezusa (A.16.a), • jest przekonany o wartości udziału w nabożeństwie drogi krzyżowej i „Gorzkich żali” (A.16.b).
54. Wspierać słabych. Jałmużna wielkopostna	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie form spełniania miłosierdzia na przykładzie św. brata Alberta Chmielowskiego. – Motywowanie do włączenia się w dzieła miłosierdzia. 	<p>Odpowiedź człowieka na Boże miłosierdzie (A.25). Jałmużna wielkopostna. Tekst biblijny: Dz 20,35.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje tekst biblijny Dz 20,35, • wyjaśnia, na czym polega jałmużna, • wyjaśnia, w jaki sposób okazywał miłosierdzie św. brat Albert Chmielowski, • podaje przykłady pomocy ludziom wykluczonym społecznie. 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia obszary nędzy duchowej i materialnej, • uzasadnia, że pomagając innym pozbywamy się egoizmu, • charakteryzuje sposoby pomocy w hospicjach i przez działalność w wolontariacie. 	<ul style="list-style-type: none"> • stara się praktykować miłosierdzie w codziennych relacjach z ludźmi (A.25.c), • angażuje się w działalność organizacji charytatywnych (A.25.d).

55. Ten, który przychodzi w imię Pańskie. Niedziela Palmowa	<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie i pogłębienie treści wypełnienia prorocत्व Staroego Testamentu w męce i śmierci Pana Jezusa. – Kształtowanie postawy wdzięczności za cierpienie Jezusa. 	<p>Jezus zapowiadany Mesjaszem (A.16). Liturgia Niedzieli Palmowej. Tekst biblijny: Iz 52,13-15; Mt 21,1-11.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • omawia okoliczności wjazdu Jezusa do Jerozolimy, • uzasadnia, że Jezus jest zapowiadany Mesjaszem, • wyjaśnia symbolikę palm poświęcenia oraz procesji z palmami, • wymienia okoliczności wydarzeń Wielkiego Tygodnia (A.16.1). 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że męka i śmierć Pana Jezusa jest wypełnieniem prorocत्व Staroego Testamentu, • opisuje liturgię w Niedzieli Palmowej. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża wdzięczność za zbawcą Mękę i Śmierć Jezusa (A.16.a).
56. Ten, który pokonał śmierć. Wielkanoc	<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie i pogłębienie wiedzy na temat zmartwychwstania Jezusa. – Pogłębienie wiary w zmartwychwstanie Jezusa. 	<p>Wydarzenia zmartwychwstania (A.17). Tekst biblijny: Rz 6,4-5; 2 Tm 1,10.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje tekst biblijny o zmartwychwstaniu Jezusa, • wyjaśnia znaczenie procesji rezurekcyjnej, • interpretuje tekst liturgiczny rozpoczynający procesję rezurekcyjną. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że Jezus, który pokonał śmierć i zło jako zwycięzca przychodzi do człowieka, • wyjaśnia tekst pierwszej prefacji wielkanocnej. 	<ul style="list-style-type: none"> • wierzy w zmartwychwstanie Jezusa, • pogłębia więź z Chrystusem (B.3.b).
57. Jezu, ufam Tobie. Dar Bożego miłosierdzia	<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie i pogłębienie wiedzy na temat Bożego miłosierdzia. – Motywowanie do umacniania wiary w miłosierdzie Boże. 	<p>Miłosierdzie dar Boga (A.25). Formy kultu Bożego Miłosierdzia (A.25) Tekst biblijny: Łk 15,3-7.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • przedstawia formy kultu Bożego Miłosierdzia (A.25.4), • podaje przykłady świętych świadków Bożego Miłosierdzia (A.25.5), • formułuje własne akty strzeliste, • uzasadnia, że otwarcie się i przyjęcie Bożego miłosierdzia wynika z zaufania i prowadzi do świętości. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia wybrane teksty z Dzienniczka św. Faustyny, • interpretuje przesłanie obrazu „Jezu, ufam Tobie”, • wyjaśnia, dlaczego warto umacniać wiarę w miłosierdzie Boże. 	<ul style="list-style-type: none"> • świadomie włącza się w sprawowanie różnych form kultu Bożego Miłosierdzia (A.25.b), • umacnia wiarę w miłosierdzie Boże.
58. Ratuj nas, Matko z Fatimy	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie troski Maryi wobec ludzi i świata. – Kształtowanie postawy uwielbienia Boga i wdzięczności wobec Maryi. 	<p>Hymn dziękczynienia – <i>Magnificat</i> (D.6). Oreǳie fatimskie. Tekst biblijny: Łk 1,46-55.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • omawia treść hymnu <i>Magnificat</i> (D.6.1), • opowiada historię objawień w Fatimie, • wyjaśnia, przed czym Maryja pragnie chronić ludzi i do czego ich wzywa. 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje podobieństwa między treścią <i>Magnificat</i> a przesłaniem objawień w Fatimie. 	<ul style="list-style-type: none"> • uwielbia Boga na wzór Maryi (D.6.b), • modli się za siebie i świat.
59. Boży zaczyn. Bł. kardynał Stefan Wyszyński	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie kard. Stefana Wyszyńskiego jako autorytetu. – Kształtowanie postawy wytrwałości w dążeniu do duchowego rozwoju. 	<p>Świadectwo chrześcijańskiego życia warunkiem głoszenia Ewangelii (F.1). Tekst biblijny: Łk 13,20-21.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • podaje definicję autorytetu, • opowiada o najważniejszych wydarzeniach z życia bł. kard. Stefana Wyszyńskiego, • wyjaśnia, dlaczego został nazwany Apostołem trzeźwości. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, dlaczego kard. Wyszyński może być autorytetem dla młodych, • charakteryzuje program Społecznej Krucjaty Miłości. 	<ul style="list-style-type: none"> • stara się być wytrwałym na modlitwie (D.11.c), • naśladuje postawę Prymasa Tysiąclecia.
60. Duch, który rozpala wiarę. Nowa Ewangelizacja	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie celów nowej ewangelizacji. – Zachęcenie do odnowienia więzi z Chrystusem i dawania o Nim świadectwa. 	<p>Motywy i cele nowej ewangelizacji. Tekst biblijny: Ap 22,17.20-21.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, dlaczego świat potrzebuje nowej ewangelizacji, • charakteryzuje nowe sposoby głoszenia Chrystusa. 	<ul style="list-style-type: none"> • określa pojęcie nowej ewangelizacji, • podaje przykłady działań w ramach nowej ewangelizacji. 	<ul style="list-style-type: none"> • angażuje się w głoszenie Dobrej Nowiny swoim rówieśnikom.